

Николай Лилиев

Небето е безумно синьо...

Небето е безумно синьо,
полето празнично звъни,
там моята душа ще мине
към неизвестни далнини.

Ще пръска времето забрава
над позлатените вълни
и моята душа ще плава
към неизвестни далнини.

А щом блянят на дух унесен
безбрежна есен осени,
тя ще издъхне като песен
над разлюлените вълни.

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7699>]